

Vinaroz

AÑO XVIII

Núm. 928

Sábado, 4 enero
1975

Depósito Legal:
CS. 33-1958

Amics de Vinaros
26-

m.p.g.verde.

“Las soluciones para las nuevas inquietudes también están atendidas en nuestras leyes”,

dijo el Jefe del Estado en su mensaje de fin de año del cual nos complace transcribir algunos párrafos

«Las soluciones para las nuevas inquietudes también están atendidas en nuestras leyes, y es la prudencia del gobernante la que aquilata y mide cada nuevo paso a dar, sin permitir que la división, el egoísmo, las ambiciones, lleguen de nuevo a adueñarse de la sociedad española. El desarrollo político de nuestras Leyes Fundamentales no sólo no puede significar una ruptura, sino por el contrario ha de ser la más rotunda afirmación de la vivencia y fecundidad de nuestro Movimiento Nacional, alumbrado con el heroísmo y el sacrificio de tantos españoles, que hicieron posible el rescate de unos supremos valores que, asistidos por todos los españoles, hemos de conservar y transmitir a las generaciones que nos sucedan.

Nuestro Movimiento y nuestras instituciones no son sistemas estáticos, sino, como he dicho tantas veces, un orden

político, abierto y dinámico, con capacidad innovadora, basada en la vivencia creadora de su propia doctrina.

En esa línea que, desde el respeto al pasado, pretende potenciar nuestro sistema político, hay que enmarcar la nueva e ilusionada expectativa que va a ofrecer a todos los españoles, de buena y limpia intención, la oportunidad de una más activa participación política a través de las Asociaciones, cuyo estatuto jurídico acaba de ser promulgado.»

«La crisis económica acelerada por la crisis energética, es la más grave que el mundo ha sufrido en los tiempos modernos. Seguramente será larga y profunda. Nunca ha estado el mundo más amenazado por el peligro de la inseguridad política. Frente a todo ello acrecienta su valor la política eco-

(Pasa a la página 3)

AL ATAQUE

Mañana, VINAROS-IBIZA

Se ha abierto un rayo de esperanza con el valiosísimo postivo que el Vinaroz arrancó el pasado domingo frente al Poblense. Debe ser el comienzo de la recuperación, de esa recuperación que todos los aficionados estamos esperando como agua en mayo.

Es imprescindible asegurarse los próximos cuatro puntos que ha de disputar en el Cervol, y tratar de puntuar en las dos próximas salidas a Calella y Tortosa, con lo cual se arreglarían mucho las cosas.

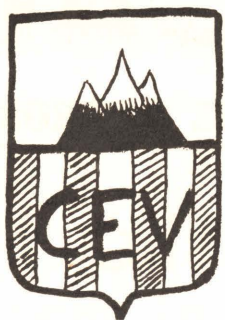
Y hay que atacar desde el primer minuto hasta el último, plenamente convencidos de que hay equipo de sobra para ganar a cualquier adversario, por muy potente que parezca a primera vista. Cinco delanteros en punta. He ahí la clave del éxito. Y no ser conformistas. Si se mete un gol, a por otro y luego otro. No tratar de defender ese posible gol que al final acaba convirtiéndose en empate.

El Ibiza es un difícil rival. De eso no nos cabe la menor duda. Pero, ¿es que hay alguno fácil? Todos tratan de ganar los puntos en juego a cualquier precio. Por eso hay que luchar a tope, sin desmayar un solo minuto, que puede ser fatal.

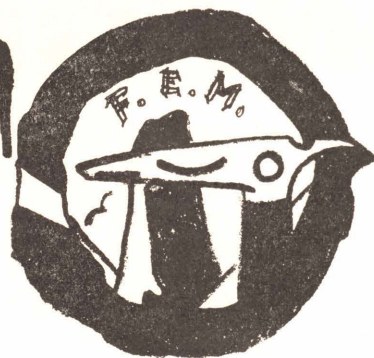
Creemos que Galerón debe de volver a su sitio, porque no nos cabe la menor duda de que es el mejor en su demarcación. Y Suso al centro, y dar una oportunidad a Javier, pero en su sitio, de centrocampista, junto con Coll y Gallart.

La afición tiene que volver a vibrar con el equipo, como en las buenas tardes, para que con su apoyo se consigan esos dos puntos de oro que tanta falta hacen en estos momentos. ¡Animo y a ganar al Ibiza!

JOSE LOPEZ PEREZ

CENTRE EXCURSIONISTA DE VINAROS

PER FI COMANEGRA

Aquesta vegada no podia fallar. Havíem dedicat un parell de mesos a fer pràctiques d'una manera intensiva: una sortida a l'avenc del Pleit i dos baixades al de Xivert, amén de pràctiques a la Pedrera en un tallat de 30 m.

En un principi, havíem pensat recollir el màxim de material possible per a baixar-lo amb comoditat. Però no va poder ser i sols aconseguim dos cordes de 40 d'els companys d'Ulldedona, a l'agravament de que a les pràctiques se'ns trencà un escaló de l'ellectron, i no hi havia temps per enviar-lo a Barcelona a reparar. Com sempre les coses no es presentaven molt bé: el primer pou, fins a la part més alta de la repisa, té 45 m., i si l'avenc en tenia 101, l'altre pou tindria més de 50, i nosaltres contem el troç defectuós, sols teníem 50 m. d'escaleta.

El dia abans, ens adelantem tres nois i el gos, que ens acompanya a totes les sortides. Arribem a Chert, a les 5'30, i després de pendrens una cervesa e comprar algunes coses, ens carreguem les pesades motxilles i empenem el camí a la Mola. Camí que deixem i enfilem cap a l'Ermida de Sant Marc. Feia moltíssima calor, agravada pel pes de les motxilles, però volíem aprofitar la llum del dia. Tot i la marxa que portàvem, no podem arribar abans de les vuit.

Després de descansar un poc, montem la tenda i mengem. Cap a les nou i quart, empenem la pujada al barranc, plantant-mos a les 10 a la boca de l'avenc. Montem l'instal·lació de dalt i baixem a la repisa de la segon boca i colloquem una segona instal·lació. A les 12, erem fora i després de fer unes cigarretes i contemplar els estels dolçament, pantxa enlaire, empenem la baixada al campament.

L'endemà, cap a les 7'30 de la matinada, un tropell de gent del Centre ens desperta i després de les corresponents abraçades, ens disposem tots junts a preparar l'esmorzar. A les 8'30, amb molta alegria, empenem tots la pujada. Una hora després, arribem a la boca. Erem catorze al voltant del forat, nois i noies cantant, parlant, rient..., no hi havia manera d'entendre's. L'idea era baixà tres a rappel, i despenjar la corda de 60 per a baixar al segon pou, els altres anirien baixant per l'escaleta; com sempre, tothom volia baixar de seguit. Un servidor va baixar el primer, carregat amb els telèfons, amb la mala sort de donar-li un colp i rompen un. Ens tindriem que fer entendre a crits.

Del pla que havíem preparat, res, després dels dos que tenien que baixar en baixen dos més; erem cinc a la repisa assegurats en clavilles i en mitj d'un lio de cordes. La pendent era de 75°, per lo que al mínim moviment, ocasionàvem desprendiments. Vam tenir

que utilitzar els pulmons amb tota la potència per fer-mos entendre, ja que les rialles dels de dalt impedié totalment la comunicació. Per fi, ens envien la corda, era prop de mitj dia. Comencem a preparar les cordes del rappel i els cordinos i cordes del segur. Baixa el primer per l'escaleta amb el dubte de si el material ens arribaria al fons. El segon pou, és completament lliure, com una campana allargada, amb les formacions característiques de tots els avencs, a l'escaleta li faltaven uns dos metres, però els arrastres i els desprendiments acumulats contra la paret més propera, ens evita el tenir que saltar.

Aquest pou és prou més gran que el primer, també de forma allargada, però en perpendicular al de dalt; la base del pou és fàcil que no sigue la real, un forat inexpugnable a la base d'una de les parets, dona constància al llençar una pedra de que hi ha més profunditat, confirmant l'història de que si els "Chertolins", tans i tans troncs van tirar, no té res d'estrany que s'obturés a eixa alçada.

Havien anat pujant un i baixant l'altre, de manera que abaix en quedessen sempre dos. Baixar és molt fàcil, però inclús sentat et canses; t'agafa una espècie de fòbia de la profunditat: l'humidat, la foscor, l'estretor, la gana, la sed, el perill, la falta d'aire, els inconvenients, l'emoció..., t'altera el sistema nerviós, produint la fatiga. Pujar 50 metres (uns quants més que el campanar), lliures amb una escaleta d'uns 20 cm., no és una broma. Si pujes al mirar cap avall, les llums dels de baix et donen idea de la profunditat i t'agafa mareig. I si estàs baix i veus la llum allà dalt del que puja, t'espantes de pensar el que t'espera. Però és clar, ningú és queda baix i amunt que va. Tots vàrem arribar extenuats, va ser una experiència duríssima, però donà mida de la nostra resistència física i de la nostra preparació.

En arribar a la repisa, ens trobem amb la grata sorpresa de que ens estàvem assegurant dos de le més coratjoses noies del grup que s'havien rapel·lat el primer pou, demostrant la seua valua i l'igualtat que havien conseguit dintre del equip.

Eren les 6'15 del vespre, quan sortia l'últim; van ser vuit hores de treball en equip, de nervis, de crits, de discusions..., però per damunt de tot, de camaraderia, d'emoció i, finalment, la satisfacció de haver conseguit els 100 metres de Comanegra, afirmant allò de que "a la tercera va la vençuda".

CEV

EXCURSIÓ A L'AVENC DEL PLEIT

Sortirem del poble de nit. Ens teníem que trobar tots a les cinc i

mitja a l'estació. Encara que al llit s'estava molt calentet, a l'hora en punt tots estaven allà. Anant cap a Santa Magdalena, es van gastar les típiques bromes, perquè hi havia dos nois que era el primer avenc que feien.

Arribar a Santa Magdalena va ésser la primera etapa del viatge. A partir d'allí quedava el més fort i la localització de l'avenc.

Quant ja portàvem una hora de camí, vam trobar el tossal de les Pedrenyeres i el barranc del mateix nom, on està l'avenc. Tot arribant allà ens vam posar a fer les instal·lacions de rappel i electro, i a les 10 en punt el primer membre s'arriava cap avall pel primer pou que té 38-39 metres verticals. A les 10'45 ja estàvem tots baix. El ambient estava animat i tot pareixia que rutllaria sense dificultats.

Vam montar les instal·lacions del segon pou i ací van escomençar a eixir els problemes. El segon pou és una campana de 27 metres, o sigue

no pots tocar paret de cap manera, cosa que és més difícil. Además, el fons és estret i si cau una pedra, cau damunt del que hi ha baix.

Els dos primers nois que van baixar, van baixar sense dificultat. Però el tercer ens va donar un bon esglai, perquè baixant a rappel es va enganxar el cabell a la corda i no podia fer amunt ni avall. A tot això es va posar nerviós i vam estar un bon rato allí. Quan va sortir, havia trencat el casc i als demés s'ens acabava el carbur i vam optar per deixar-ho així.

La sortida va fer-se normalment, el primer va sortir a les 4'15 i el últim a les cinc i mitja.

Després de dinar tornàrem a Santa Magdalena, i a les onze estàvem de nou a Vinaros.

L'excursió va constar de sis elements: el gos «Smok», Jesús Sales, Juan Antonio Redó, Rafael Roldan, Ramon Puig i Josep Guimerà.

X. X.

AVISO

Se pone en conocimiento del público en general que los días 5 y 6 de los corrientes, el Mercado Público y el Comercio en general permanecerá cerrado todo el día y a todos los efectos.

Lo que se hace público para su cumplimiento.

EL ALCALDE

AVISO IMPORTANTE

EL PROXIMO VIERNES, DIA 10 DE ENERO, EL GRUPO DE TEATRO «CANDILEJAS» VOLVERA A ACTUAR, CON «EL MEDICO A PALOS», EN EL «BLAU», A LAS 8'30 DE LA TARDE.

ANGEL JUAN BOIX

Agente de la Propiedad Inmobiliaria

— Plaza San Antonio, 20, piso 5.º - Letra A (Torre de la Inmaculada)

Teléfono 45 04 29

COMPRAVENTA - FINCAS RUSTICAS - URBANAS
PRESTAMOS E HIPOTECAS

JOSE TORRES SUARA (SIDECO)

Almacén de Hierros
VIGAS - CHAPAS ACEROS - TUBERIA Y ACCESORIOS
JACENAS Y VARILLAS PARA LA CONSTRUCCION
C. Puente, 87 Tel. 45 02 44 VINAROS

PAJARERIA NIGERIA Santa Marta, 12
GRAN VARIEDAD EN CANARIOS
PAJAROS DE TODAS CLASES